

Silenci...

Un relat de: [Lafadadelanit](#)

Silenci que et trenca, que t'envolta
i et debilita, silenci sord i cec, silenci
que tem la falta de paraules.

Silenci, em demano a mi mateixa silenci, el meu cos no aguantarà gaire temps més els crits irreprimibles que el meu interior deixa esclatar. Silenci em regalaves

quan jo necessitava paraules degut a la manca de fets.

Silenci és el que utilitzàvem per dir-nos tantes coses, que per si soles han anat perdent valor. Silenci que m'acompanya, silenci que compartit agrada i que en soletat, crema, rebrega, fereix i fuig amb les mans a les butxaques com aquell qui no ha fet res.

(Fins i tot el silenci, desitja a estones, como jo, cridar)